

Środa, 16 stycznia 2013 r.

P7_TA(2013)0011

Finanse publiczne w unii gospodarczej i walutowej

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 stycznia 2013 r. w sprawie finansów publicznych w unii gospodarczej i walutowej (UGW) w latach 2011–2012 (2011/2274(INI))

(2015/C 440/08)

Parlament Europejski,

- uwzględniając sprawozdanie Komisji z 2011 r. w sprawie finansów publicznych w UGW ⁽¹⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z 2012 r. w sprawie finansów publicznych w UGW ⁽²⁾,
- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 136 w powiązaniu z art. 121 ust. 2,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1175/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych ⁽³⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2011/85/UE z dnia 8 listopada 2011 r. w sprawie wymogów dla ram budżetowych państw członkowskich ⁽⁴⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1174/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie środków egzekwowania korekty nadmiernych zakłóceń równowagi makroekonomicznej w strefie euro ⁽⁵⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 1177/2011 z dnia 8 listopada 2011 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1467/97 w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu ⁽⁶⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1176/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie zapobiegania zakłóceniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania ⁽⁷⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1173/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie skutecznego egzekwowania nadzoru budżetowego w strefie euro ⁽⁸⁾,
- uwzględniając załącznik I do konkluzji Rady Europejskiej z dnia 24–25 marca 2011 r. pt. „The Euro Plus Pact: Stronger economic policy coordination for competitiveness and convergence” („Pakt euro plus: ściślejsza koordynacja polityki ekonomicznej na rzecz konkurencyjności i konwergencji”) ⁽⁹⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dnia 28 i 29 czerwca 2012 r., a w szczególności załączony do nich Pakt na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 23 listopada 2011 r. pt. „Roczna analiza wzrostu gospodarczego 2012” (COM (2011)0815),

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/economy_finance/publications/european_economy/2011/pdf/ee-2011-3_en.pdf

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/economy_finance/publications/european_economy/2012/pdf/ee-2012-4.pdf

⁽³⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 12.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 41.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 8.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 33.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 25.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 1.

⁽⁹⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ec/120296.pdf

Środa, 16 stycznia 2013 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 grudnia 2011 r. w sprawie planowanego wstępnego kształtu tabeli wskaźników do celów nadzorowania zakłóceń równowagi makroekonomicznej ⁽¹⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 lutego 2012 r. w sprawie wkładu do rocznej analizy wzrostu gospodarczego 2012 ⁽²⁾,
 - uwzględniając światową prognozę gospodarczą MFW z października 2012 r.,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A7-0425/2012),
- A. mając na uwadze, że kryzys gospodarczy, finansowy i bankowy nie osłabił i pokazał, że problemy związane z finansami publicznymi negatywnie wpływają na rozwój społeczno-gospodarczy i stabilność polityczną;
- B. mając na uwadze, że stosunek długu publicznego do PKB w strefie euro zwiększył się z 86,2 % w pierwszym kwartale 2011 r. do 88,2 % w pierwszym kwartale 2012 r.;
- C. mając na uwadze, że niedawne reformy ram zarządzania gospodarczego i budżetowego Unii Europejskiej nie wystarczą same z siebie do wyjścia z kryzysu; mając na uwadze, że niezbędne są wszechstronne działania w celu podjęcia kwestii nadmiernych zakłóceń równowagi makrofinansowej w symetryczny sposób oraz w celu zwiększenia poziomu ogólnej konwergencji społeczno-gospodarczej i solidarności w ramach unii gospodarczej i walutowej (UGW);
- D. mając na uwadze, że wiarygodne zobowiązania w zakresie stosowania działań konsolidacyjnych sprzyjających wzrostowi gospodarczemu są warunkiem określenia trwałego rozwiązania problemu nadmiernego zadłużenia i deficytu większości państw członkowskich strefy euro;
- E. mając na uwadze, że w państwach UE podjęto istotne kroki w celu konsolidacji finansów publicznych, jednak istnieje jeszcze wiele wyzwań związanych z dążeniem do poprawy sytuacji; mając na uwadze, że obecne poważne pogorszenie koniunktury gospodarczej jest powodem do niepokoju, ponieważ zagraża istotnym wysiłkom podejmowanym przez państwa członkowskie w odniesieniu do ich strategii konsolidacji budżetowej;
- F. mając na uwadze, że nie wszystkie państwa członkowskie są w tej samej sytuacji, zatem należy koniecznie wdrożyć zrównoważone strategie sprzyjające wzrostowi, zróżnicowane zgodnie z zaleceniami dla poszczególnych krajów przyjętymi przez Radę i odzwierciedlające ryzyko fiskalne i makrofinansowe specyficzne dla poszczególnych krajów, jak również uwarunkowania gospodarcze i społeczne;
- G. mając na uwadze, że w ostatnich zaleceniach dla poszczególnych krajów nieproporcjonalnie skupiono się na ograniczeniu płac i wydatków na zabezpieczenie społeczne oraz na reformie państwowych systemów emerytalnych; mając na uwadze, że o wiele za mało uwagi poświęcono szczególnym zaleceniom dotyczącym innych dziedzin, takich jak podatki od dochodów kapitałowych, konsumpcji, nieruchomości i emisji zanieczyszczeń;
- H. mając w szczególności na uwadze, że państwa członkowskie korzystające z programów pomocy finansowej i państwa członkowskie pod ścisłą obserwacją rynkową powinny wdrażać wiarygodne i długoterminowe strategie konsolidacji budżetowej; mając na uwadze, że w całej UGW należy pilnie zająć się problemem negatywnych skutków ubocznych, tak aby wyważyć i dostosować wymagane od wszystkich państw członkowskich działania zmierzające do przezwyciężenia kryzysu;
- I. mając na uwadze, że w demokracjach wymagana jest intensywna kontrola publiczna wszystkich poziomów organów decyzyjnych odpowiedzialnych za gospodarkę i odpowiednie strategie polityczne, jak również mechanizmy rozliczalności i legitymizacji;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0583.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0048.

Środa, 16 stycznia 2013 r.

1. z zadowoleniem odnosi się do przewidywanej poprawy sytuacji budżetowej państw członkowskich UE, jak również do ich dążenia do realizacji celów budżetowych; z zalem zauważa, że przewiduje się przedłużenie trwającego obecnie cyklicznego spowolnienia; zaznacza, że obecne poważne pogorszenie koniunktury gospodarczej jest powodem do niepokoju, ponieważ zagraża istotnym wysiłkom podejmowanym przez państwa członkowskie na rzecz konsolidacji budżetowej;
2. jest zdania, że wiarygodne długoterminowe strategie na rzecz konsolidacji budżetowej pozostają koniecznością, zważywszy na wysoki poziom długu publicznego i prywatnego oraz deficytu budżetowego w niektórych państwach członkowskich oraz na ich trudności z przywróceniem równowagi finansów publicznych, co powoduje silną presję ze strony rynków finansowych; przypomina, że ogólne deficyty budżetowe udało się dotąd zmniejszyć dzięki zdecydowanym wysiłkom na rzecz konsolidacji; zauważa, że Komisja przewiduje obecnie ujemny wzrost PKB w całej UGW w 2013 r. oraz pogorszenie się równowagi fiskalnej w siedmiu państwach członkowskich UGW w latach 2013 lub 2014; uważa zatem, że ciągłą potrzebę intensywnej korekty budżetowej należy wyważyć, uwzględniając wzmocnienie zrównoważonego wzrostu, rozwój gospodarczy, a także ochronę socjalną;
3. jest głęboko zaniepokojony, że pomimo reformy i dążenia państw członkowskich do konsolidacji rynki obligacji państwowych strefy euro pozostają w zapaści, co znajduje odzwierciedlenie w wysokich spreadach i zmienności stóp procentowych; odnotowuje, że bezpośrednim czynnikiem i podstawową przyczyną były występujące na rynkach finansowych obawy dotyczące solidności finansów sektora publicznego i prywatnego w niektórych państwach członkowskich strefy euro;
4. uważa, że wysiłki na rzecz lepszej koordynacji oraz konsolidacji fiskalnej nie przyniosą oczekiwanych rezultatów, jeżeli nie zostanie podjęta kwestia nierówności makroekonomicznych między państwami członkowskimi oraz ich skutków dla procesu ożywienia koniunktury;
5. podkreśla, że długoterminowa stabilność finansów publicznych i prywatnych jest zasadniczym warunkiem wzrostu oraz utrzymania właściwego poziomu wydatków publicznych, w tym inwestycji; zaznacza, że wysoki poziom zadłużenia wywołuje negatywne skutki – dla opieki zdrowotnej, emerytur i rent, zatrudnienia oraz równości międzypokoleniowej – a także słaby wzrost;
6. zwraca uwagę, że wysoka stopa bezrobocia wśród młodzieży wpłynie negatywnie na wzrost gospodarczy w przyszłości, dlatego też państwa członkowskie już teraz powinny podjąć konkretne działania w celu jej zmniejszenia;
7. zachęca państwa członkowskie do ścisłego przestrzegania zaleceń przyjętych przez Radę na zalecenie Komisji zgodnie z zasadami określonymi w pakcie stabilności i wzrostu zmienionym „sześciopakiem” dotyczącym zarządzania gospodarczego w celu bardziej zdecydowanego, wiarygodnego, terminowego i zróżnicowanego wdrożenia konsolidacji fiskalnej z uwzględnieniem warunków specyficznych dla poszczególnych krajów; zachęca Radę do zmiany tych zaleceń, tak aby należycie uwzględnić otoczenie makroekonomiczne;
8. wzywa państwa członkowskie do ułatwienia zawarcia porozumienia z Parlamentem w celu jak najszybszego przyjęcia „dwupaku” – najpóźniej do końca bieżącego roku;
9. zachęca Komisję, aby przekazywała państwom członkowskim uwagi zarówno negatywne, jak i pozytywne, za pośrednictwem jednoznacznych i szczegółowych zaleceń kierowanych do poszczególnych krajów, oraz uznawała godne odnotowania wysiłki i najlepsze praktyki;
10. zachęca Komisję do dalszych starań o uzupełnienie tradycyjnej analizy stabilności metodami alternatywnymi; zachęca Komisję do regularnego publikowania wskaźników ilustrujących tę analizę stabilności w przyszłych wydaniach sprawozdań w sprawie finansów publicznych w UGW oraz do ujawniania założeń, na których bazują ich modele służące do oceny wpływu mnożnika wysokości wydatków publicznych na wzrost PKB;
11. podkreśla ważną rolę, jaką musi odegrać budżet Unii w skutecznym zmniejszeniu zaburzeń równowagi makroekonomicznej i społecznej w całej Unii, co pozwoli na przywrócenie warunków koniecznych dla trwałej unii walutowej;
12. z zadowoleniem zauważa, że w sprawozdaniu Komisji z 2012 r. w sprawie finansów publicznych na nowo skupiono uwagę na decentralizacji budżetowej, i sugeruje, by przyszłe publikacje zawsze zawierały rozdział na temat lokalnych i regionalnych finansów publicznych;

Środa, 16 stycznia 2013 r.

13. uważa, że konsolidacja budżetowa może zostać skutecznie wdrożona i przynieść pozytywne długotrwałe efekty, pod warunkiem że środki ją wspierające będą sprzyjać wzrostowi, w rezultacie wspomagając perspektywy wzrostu i zatrudnienia, oraz będą zgodne z zasadą równości między obywatelami;

14. zwraca się do państw członkowskich o wprowadzenie strategii politycznych i reform ukierunkowanych na wzrost zgodnie ze strategią UE 2020, z uwzględnieniem ochrony socjalnej, włączenia społecznego i inwestycji publicznych; przypomina swoje postulaty dotyczące uelastycznienia rynku pracy, w szczególności poprzez: ograniczenie opodatkowania pracy; optymalizację systemów szkoleń w celu zachęcenia starszych pracowników do dłuższego wykonywania pracy zawodowej; ograniczenie bezrobocia osób młodych przez lepsze dopasowanie ich kwalifikacji do popytu na rynku pracy; zadbanie, aby płace odzwierciedlały produktywność; przeniesienie opodatkowania z pracy – w szczególności w przypadku pracowników o niskich dochodach – na działalność szkodliwą dla środowiska; zwraca się do państw członkowskich o wprowadzenie innowacyjnych strategii politycznych ukierunkowanych na zwiększenie produktywności i dostosowanie do niej zmiany płac oraz o stworzenie bardziej konkurencyjnego otoczenia biznesowego poprzez: liberalizację niektórych gałęzi przemysłu; usunięcie nieuzasadnionych ograniczeń w przypadku regulowanej wymiany handlowej i zawodów regulowanych; ułatwienie dostępu do kredytów; ułatwienie zakładania przedsiębiorstw; ponadto zachęca do reformy sektora administracji publicznej poprzez wyeliminowanie biurokracji, ograniczenie kosztów i usunięcie zbędnych szczebli rządowych;

15. przypomina, że kluczowym elementem relacji między wzrostem a konsolidacją jest struktura konsolidacji; zaznacza, że odpowiedni zestaw środków obejmujących stronę wydatków oraz stronę dochodów jest zależny od uwarunkowań i należy go poddać dogłębnej ocenie; wskazuje jednak w związku z tym, że konsolidacja oparta na ograniczaniu bezproduktywnych wydatków, a nie dochodach wykazuje tendencję do większej trwałości i lepszego wzmacniania wzrostu w średnim okresie, ale w krótkim okresie powoduje raczej recesję; jest zdania, że strategię konsolidacji powinny łagodzić krótkoterminowy wpływ recesyjny, jednocześnie zmierzając do wzmocnienia wzrostu z perspektywy średnioterminowej; uważa, że ewentualny negatywny krótkoterminowy wpływ konsolidacji może zostać złagodzony, w szczególności pod warunkiem, że podjęte środki konsolidacyjne będą wiarygodne, trwałe i nie będą prowadziły do ograniczenia inwestycji publicznych w produktywnie sektory gospodarki;

16. zachęca państwa członkowskie, aby skupiały się na wysiłkach konsolidacyjnych i zależnym od uwarunkowań odpowiednim zestawie środków obejmujących stronę wydatków oraz stronę dochodów, jednocześnie chroniąc elementy związane ze strategią UE 2020 i wzmacniające trwały wzrost, takie jak inwestycje badawcze i naukowe i rozwój, edukację, zdrowie i efektywność energetyczną; uważa, że należy również zwrócić szczególną uwagę na utrzymanie lub wzmocnienie zasięgu i skuteczności służb odpowiedzialnych za zatrudnienie oraz aktywnej polityki rynku pracy, jak np. wprowadzanie programów szkoleniowych i innych dla osób poszukujących pracy, w tym europejskiej gwarancji na rzecz młodzieży dla osób bezrobotnych i nowych przedsiębiorców;

17. zachęca Komisję do dokonania oceny konsolidacji kursu polityki fiskalnej w całej strefie euro poprzez połączenie działań budżetowych określonych na szczeblu krajowym oraz jej przewidywanego oddziaływania poprzez skutki uboczne w poszczególnych państwach członkowskich należących do strefy euro;

18. wzywa Komisję, aby opublikowała metodologię leżącą u podstaw oceny salda strukturalnego w państwach członkowskich, jak również zmiany wprowadzone do tej metodologii od 2008 r. i informacje o wpływie tych zmian na ocenę salda strukturalnego w państwach członkowskich;

19. podkreśla, że strategia konsolidacji powinna być też ukierunkowana na stronę dochodów w budżetach państw członkowskich; zaznacza w szczególności, że działania konsolidacyjne po stronie dochodów powinny skupiać się na zmniejszeniu wydatków podatkowych, które prowadzą do powstawania nieproduktywnych niszy bądź do nieefektywnych zachowań związanych z dążeniem do uzyskania jak największych korzyści ze środków publicznych, na obniżeniu dotacji powodujących skutki szkodliwe dla środowiska, jak również na wprowadzeniu podatków środowiskowych, które ukierunkowane są na źródła negatywnych efektów zewnętrznych i mogą przynosić podwójne korzyści, ponieważ poprawiają sytuację budżetową i pomagają w realizacji celów określonych w strategii UE 2020;

20. popiera dążenie do reformy i modernizacji systemów emerytalno-rentowych, przy jednoczesnym pełnym uwzględnieniu roli i autonomii partnerów społecznych i specyfiki uwarunkowań krajowych oraz zapewnieniu długoterminowej stabilności finansowej i adekwatności emerytur; podkreśla, że takie reformy służą także utrzymaniu składek jako automatycznego stabilizatora oraz jako instrumentów spójności i solidarności społecznej; w szczególności zachęca do stosowania środków mających na celu podniesienie faktycznego wieku emerytalnego; popiera strategię polityczną mającą na celu zwiększenie liczby osób, które decydują się pozostać na rynku pracy w pierwszych latach po osiągnięciu wieku emerytalnego;

Środa, 16 stycznia 2013 r.

21. zachęca państwa członkowskie, aby wdrożyły procedury konsolidacji po stronie dochodów, skupiając się na poprawie przestrzegania przepisów prawa podatkowego, na zwiększeniu równości obywateli, w szczególności w odniesieniu do walki z oszustwami podatkowymi i unikaniem opodatkowania, oraz na poprawie zarządzania w tym zakresie; uważa, że jeżeli to okaże się niewystarczające, powinno się rozważyć poszerzenie podstawy opodatkowania, również z myślą o ograniczeniu zakłóceń gospodarczych i społecznych; uważa, że należy nasilić walkę z unikaniem opodatkowania i oszustwami podatkowymi;
22. uważa, że aby zrównoważyć finanse publiczne w średnim i długim okresie, należy przeprowadzać analizy kosztów i korzyści w odniesieniu do wszystkich przedsięwzięć infrastrukturalnych, które stanowią istotne obciążenie dla budżetu;
23. przypomina, że państwa członkowskie zobowiązały się do przeprowadzenia reformy polityki podatkowej w ramach paktu euro plus oraz do regularnego prowadzenia dyskusji na temat przyjmowania najlepszych praktyk;
24. podkreśla rolę lokalnych i regionalnych organów publicznych we wspieraniu inwestycji publicznych i prywatnych; podkreśla znaczenie inwestycji zorientowanych na wzrost z punktu widzenia szybkiego ożywienia koniunktury;
25. zwraca się do państw członkowskich, aby sprecyzowały odpowiedzialność, rolę, transfery fiskalne i źródła dochodów poszczególnych szczebli zarządzania (krajowych, regionalnych i lokalnych) w odniesieniu do zapewniania zdrowych i zrównoważonych ram finansów publicznych, uwzględniając w szczególności wpływ Traktatu o stabilności, koordynacji i zarządzaniu w unii gospodarczej i walutowej na lokalną i regionalną autonomię fiskalną;
26. jest zaniepokojony tym, że ustanowione powiązania między rządem centralnym i rządami regionalnymi mogą być szkodliwe w kontekście wdrażania konsolidacji fiskalnej, szczególnie w sytuacji, w której decentralizacja finansowana jest głównie za pośrednictwem transferów od rządu centralnego i nie towarzyszy jej odpowiedzialność rządów regionalnych w odniesieniu do strony dochodów;
27. wyraża zaniepokojenie, że w niektórych państwach członkowskich mogą funkcjonować podjednostki rządu i ministerstw nieposiadające konkretnych uprawnień i zadań; te podjednostki rządowe sprawiają, że administracja ogólna działa w sposób bardziej nieefektywny i rozrzutny i dlatego należy je wyeliminować w ramach wysiłków na rzecz konsolidacji fiskalnej;
28. odnotowuje, że zadania związane z konsolidacją fiskalną powinny być dzielone między różne organy administracji w sprawiedliwy sposób, przy uwzględnieniu świadczonych przez nie usług;
29. zauważa, że w niektórych państwach członkowskich o wysokim poziomie zadłużenia nadal ma miejsce wzrost netto liczby pracowników sektora publicznego pomimo zobowiązania tych państw do zamrożenia bądź zmniejszenia udziału pracowników sektora publicznego w rynku pracy;
30. wzywa państwa członkowskie z problemami budżetowymi, aby priorytetowo traktowały działania na rzecz konsolidacji budżetowej mające na celu ograniczenie zbędnych wydatków na obronność, takich jak zakup nowego i kosztownego sprzętu wojskowego;
31. z zadowoleniem przyjmuje różnorodne dążenia do rozwiązania kryzysu, w tym zrównoważone i sprzyjające wzrostowi reformy strukturalne; zwraca uwagę na niedawno przyjęte nowe wzmocnione ramy zarządzania UE; jest zdania, że wprowadzenie reformy te nie są w stanie spowodować nagłego rozwiązania kryzysu, jednak powinny zmierzać do zwiększenia wiarygodności korekty budżetowej, ograniczając jej negatywny krótkoterminowy wpływ na wzrost i ustanawiając ramy na rzecz lepszego kształtowania polityki w latach, w których nastąpi powrót wzrostu;
32. zachęca do dialogu i współpracy w dziedzinie gospodarki między parlamentami regionalnymi o uprawnieniach ustawodawczych, parlamentami państw członkowskich i Parlamentem Europejskim, szczególnie w kontekście europejskiego semestru, w celu dyskusji nad kierunkami gospodarczymi przedstawianymi w rocznej analizie wzrostu gospodarczego oraz w zaleceniach kierowanych do poszczególnych państw;

Środa, 16 stycznia 2013 r.

33. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Europejskiemu Bankowi Centralnemu oraz rządowi i parlamentom państw członkowskich.

P7_TA(2013)0016

Gwarancja dla młodzieży

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 stycznia 2013 r. w sprawie gwarancji dla młodzieży (2012/2901 (RSP))

(2015/C 440/09)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 5 grudnia 2012 r. w sprawie zalecenia Rady w sprawie ustanowienia gwarancji dla młodzieży (COM(2012)0729),
 - uwzględniając komunikat Komisji o wdrażaniu inicjatywy „Szanse dla młodzieży” (COM(2012)0727),
 - uwzględniając komunikat Komisji w sprawie inicjatywy „Szanse dla młodzieży” (COM(2011)0933) i rezolucję Parlamentu Europejskiego dnia 24 maja 2012 r. w sprawie inicjatywy „Szanse dla młodzieży”⁽¹⁾ oraz pytanie Parlamentu wymagające odpowiedzi ustnej skierowane do Komisji na temat tej inicjatywy (O-000106/2012 – B7-0113/2012),
 - uwzględniając oświadczenie członków Rady Europejskiej z dnia 30 stycznia 2012 r. zatytułowane „Ku konsolidacji sprzyjającej wzrostowi i wzrostowi sprzyjającemu tworzeniu miejsc pracy”,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 lipca 2010 r. w sprawie wspierania dostępu młodzieży do rynków pracy, poprawy statusu osób odbywających staże i praktyki zawodowe⁽²⁾,
 - uwzględniając sprawozdanie Eurofound z dnia 13 czerwca 2012 r. zatytułowane „Gwarancje dla młodzieży: doświadczenia Finlandii i Szwecji”⁽³⁾,
 - uwzględniając komunikat Komisji „Mobilna młodzież” (COM(2010)0477),
 - uwzględniając dokument Międzynarodowej Organizacji Pracy z września 2012 r. zatytułowany „Światowa prognoza zatrudnienia: niekorzystne perspektywy dla młodzieży”⁽⁴⁾ oraz rezolucję i konkluzję 101. Międzynarodowej Konferencji Pracy w Genewie w 2012 r., zatytułowane „Kryzys zatrudnienia młodych: wezwanie do działania”⁽⁵⁾
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 oraz art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w wyniku kryzysu gospodarczego ogólna stopa bezrobocia do października 2012 r. wzrosła do niespotykanego wcześniej poziomu 10,7 %, co oznacza 25,91 mln osób poszukujących pracy⁽⁶⁾;
- B. mając na uwadze, że stopa bezrobocia wśród osób młodych poszybowała do 23,4 %, co oznacza 5,68 mln młodych ludzi bez pracy; częściowo odzwierciedla to brak powiązania między umiejętnościami poszukujących pracy a potrzebami rynku pracy, chociaż często niezależnie od poziomu wykształcenia poszukujących pracy; mając na uwadze, że badania wykazują, że bezrobocie osób młodych często pozostawia trwałe blizny, takie jak podwyższone ryzyko bezrobocia w przyszłości i stałe wykluczenie społeczne;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte P7_TA(2012)0224.

⁽²⁾ Dz.U. C 351 E z 2.12.2011, s. 29.

⁽³⁾ <http://www.eurofound.europa.eu/pubdocs/2012/42/en/1/EF1172EN.pdf>

⁽⁴⁾ http://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/-dgreports/-dcomm/documents/publication/wcms_188810.pdf

⁽⁵⁾ http://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/@ed_norm/@relconf/documents/meetingdocument/wcms_185950.pdf

⁽⁶⁾ Eurostat, listopad 2012: http://epp.eurostat.ec.europa.eu/cache/ITY_PUBLIC/3-30112012-BP/EN/3-30112012-BP-EN.PDF